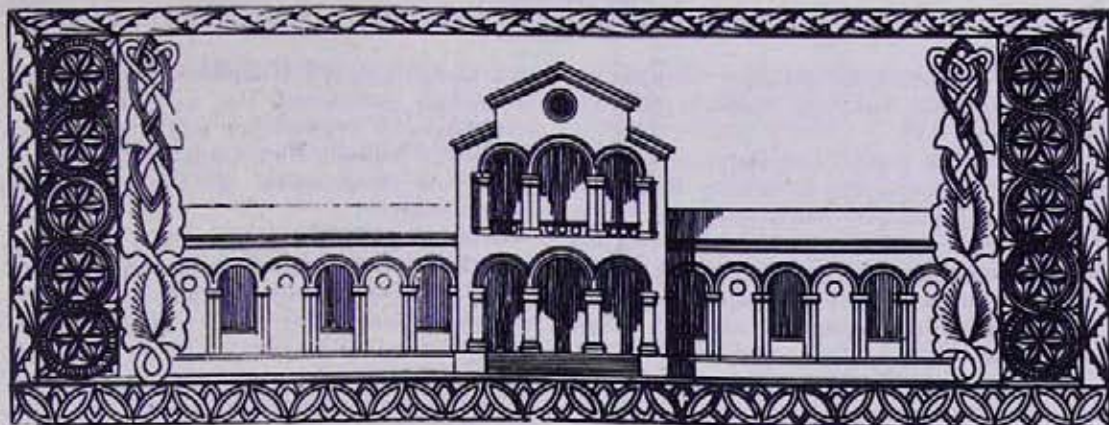

ԱՄԱՎԵՐՋԻ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹՅՈՒՆ ՀՈԳԵՎՈՐ ԾԵՄԱՐԱՆՈՒՄ

Հունիսի 10-ին, շաբաթ օրը, առավոտյան ժամը 12-ին, հոգևոր ճեմարանի հանդիսությունների դահլիճում, բարձր նախագահությամբ Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետի, տեղի է ունենում 1971—1972 ուսումնական տարվա ամառային հանդիսությունը, որին ներկա են լինում Գերագույն հոգևոր խորհրդի անդամները, Մայր Աթոռի միաբանությունը, պաշտոնեությունը, ճեմարանի դասախոսական կազմը և այլ հրավիրյալներ:

Ներկաները հոտնկայա լսում են Հայկական ՍՍՀ պետական հիմնը, ապա՝ «Ճեմարանական քայլերգ» խմբերգը:

Այնուհետև հոգևոր ճեմարանի դասախոս տ. Ադան վրդ. Բաղդույանը բաց է անում հանդեսը իր հետևյալ խոսքով.

«Վեհափառ Տեր և հարգելի հանդիսականներ

Աստուծո ողորմությամբ և Ջերդ Սրբության օրհնությամբ այսօր ս. Էջմիածնի հոգեվոր ճեմարանը խաղաղ և անդորր պայմաններու տակ բոլորեց ուսումնական տարի մըն ալ:

Կարծեք երեկ էր տակավին, որ այս նույն նվիրական հարկի տակ, խումկով ու աղոթքով բացումը կատարեցինք 1971—1972 ուսումնական տարվա, ու այսօր, փառք Ամենակալին, որ դարձյալ այստեղ, այս նույն հարկի տակ հավաքված ենք՝ սրտի անհուն գոհումակությամբ փակելու ուսումնական տարին:

Վեհափառ Տեր,

Ջերդ Սրբության գլխավորությամբ հոգևոր ճեմարանի դասախոսական կազմը, ամբողջ ուսումնական տարի մը, պարտքի և պարտականության գիտակցությամբ, ջանաց կատարել իրեն վստահված սրբազան գործը՝ տալով իր հոգիեն ու մտքեն բաժին մը ճեմարանի ուսանողության, որպեսզի ոչ միայն զարգացած, այլև ավելի՛մ՝ կրթված ուսանողներ, տիպար ուսանողներ հրամցեն հայ հասարակության: Յուրաքանչյուր դասախոս սերմնացան մը եղալ ուսանողներուն համար՝ անոնց սրտին ու հոգիին մեջ սերմանելով բարի սերմեր. վստահ ենք, որ այդ սերմերը ինկան բարեբեր հողի մեջ:

Այս պահուս, երբ մեր հայացքը կերկարի դեպի անցյալը, դեպի տարեսկիզբը, երբ հաշվեհարդարի կենթարկենք ամբողջ ուսումնական տարին, սրտի գոհումակությամբ կմիանանք մեր մեծ բանաստեղծին՝ ըսելու համար, թե կյանքեն մեզի մնաց այն, ինչ որ տվինք ուրիշին:

Վեհափառ Տեր,

Ուսանողները հրճվանքով ու ժպիտներով դիմավորեցին ուսումնական տարեսկիզբը, ու այսօր ավելի փառքն ժպիտներով կդիմավորեն արձակուրդը, ոչ թե արձակուրդի սիրույն, այլ տարվա ընթացքին իրենց բաշխված գիտելիքներու սիրույն, որոնցմով անշուշտ բան մը ավելցավ իրենց գիտելիքներուն վրա: Այսօր անոնք գեղեցիկ հույսերով ու ապագայի վառ երազներով կդի-

մալորեն արձակուրդը՝ հաջորդ տարին ավելի թարմացած ուժերով վերսկսելու համար:

Ահա այս մի քանի խորհրդածություններով կուզեմ վերջացնել իմ խոսքը և այսօրվա հանդեսը քննված հայտարարել:

Այնուհետև հոգևոր ճեմարանի երգչախումբը կատարում է «Էջ Միածինն ի Հօրէ» և «Որք զարդարեցին» շարականները:

Ամսվերջի հանդիսության ստաջին մուսի ընթացքում (գեղարվեստական բաժին) Գ դասարանի սան Սարգիս Քյուսամանուկյանը արտասանում է Դ. Վարուժանի «Անդաստան»-ը, Բ լսարանի սան Հակոբ արկ. Խաչատրյանը՝ Հ. Թումանյանի «Լուսավորչի կանթեղը» քանաստեղծությունը, իսկ նույն լսարանի սան Ավետիք արկ. Արաքսյանը՝ ռուսերեն լեզվով գրված իր ինքնագիր քերթվածը:

Բ լսարանի ուսանող Վրեժ արկ. Նաջարյանը և Ա լսարանի ուսանող Հրանդ Աղաջանյանը միասին դաշնամուրի և իոնիկայի վրա կատարում են Բախ-Գունդի «Ավե Մարիա»-ն: Ա լսարանի ուսանող Ավետիս Արթիկյանը իոնիկայի վրա կատարում է Ս. Բախի «Ռե միանոր տոկատա»-ն, իսկ Գ դասարանի ուսանող Կիրակոս Հովնանյանը, իր ուսուցիչ Թադևոս Ասմարյանի հետ միասին, դաշնամուրի վրա կատարում է իր իսկ գրած «Հայկական նոր պար»-ը:

Հոգևոր ճեմարանի երգչախումբը երաժշտության դասախոս Խորեն Մեյխանեջյանի ղեկավարությամբ կատարում է Առնո Բաբաջանյանի «Ազգ փառապանծ», Կոմիտասի «Երևան քաղ եմ արել», «Հարսանյաց երգեր» և Էդգար Հովհաննիսյանի «Էրեբունի» խմբերգերը:

Այնուհետև ելույթ է ունենում հոգևոր ճեմարանի «Զվարթնոց» նվագախումբը տ. Մասիս արեղա Գալստյանի ղեկավարությամբ և կատարում է «Լուռ գիշեր, սուրբ գիշեր», «Ով զարմանալի», «Հայրապետական մաղթանք» և «Այգալագ» երգերը:

Հանդիսության երկրորդ բաժնում, հանուն հոգևոր ճեմարանի ուսանողության, Բ լսարանի ուսանող Վրեժ արկ. Նաջարյանը ընթերցում է երախտագիտական և շնորհակալական հետևյալ ուղերձը՝ ուղղված Վեհափառ Հայրապետին և հոգևոր ճեմարանի տեսչությանը:

«Վեհափառ Տեր, սիրելի ներկաներ, Հավաքվել ենք այս հարկի տակ՝ պատմությանը հանձնելու 1971—72 ուսումնական տարեշրջանը: Այսօրվանից երկու ամսով կդադարի հնչել զանգը, մի զանգ, որ հավաքեց մեզ այս հարկի տակ մի ամբողջ տարի՝ ավելացնելու մեր գիտելիքների պաշարը, մի զանգ, որ հնչեց ու սկիզբ առավ

այս սուրբ վայրում Մեսրոպի և իր աշակերտների ջանքերով: Այդ զանգն այնուհետև հնչեց և տարածվեց ողջ հայ աշխարհով մեկ. լավեցին նոր դողանքներ, քայքայեցին մտքի կաճառներ և ծնվեցին մտքի հանճարներ:

Ծառ դողանքներ լոնցին, քայց այս մեկը, որ մայրն է մյուս բոլորի, այս մեկը, որ խոցուովեց բոլորից ավելի, դիմացավ ժամանակին, և նրա ձայնը մերթ ուրախ ու մերթ տխուր, քայց և հարատև հնչեց անցյալից մինչև ներկան և քարձագագաթ լեռներից մինչև անհուն տափաստանները: Եվ մեր Ըախնիք այդ ձայնն ու լույսը արձանացրին մագաղաթների մեջ, քարերի վրա և մարդկանց հոգիներում:

Մարդիկ ոչնչացրին մագաղաթները, բնությունը ավերեց շատ կոթողներ, քայց երկրային տարերքն ու չար մարդիկ չկարողացան այն սրբել հայ մարդու հոգուց:

Այսօր հոգևոր ճեմարանը վերածնված Մայր Աթոռի կողքին շարունակում է իր պատմական առաքելությունը: Մենք այսօր հպարտանում ենք մեր ճեմարանով, որովհետև այն անմիջական շարունակությունն է ս. Մեսրոպի և ս. Սահակի քացած ճեմարանի, որը սրբությամբ է պահպանվել և հասել մեզ: Տեսնելով մեր հայրերի հավատքը և մտքի վարպետությունը, մենք այստեղ վերստին մկրտվում ենք որպես քրիստոնյա և որպես հայ: Այս բոլորի համար, անկասկած, մենք պարտական ենք մեր ուսուցիչներին, որոնց գլուխն է կանգնած մեր սիրելի Վեհափառը:

Թույլ տվեք, Վեհափառ Տեր, մեր խորին շնորհակալությունը հայտնել Ձեզ, որ, հալալալ ձեր բազում զբաղումներին, ժամանակ եք գտնում գալու այստեղ՝ լույս և գիտություն ջամբելու մեզ:

Այնուհետև բարեշնորհ սարկավազը, հանուն հոգևոր ճեմարանի ուսանողության, շնորհակալական խոսք է ասում նաև հոգեվոր ճեմարանի տեսուչ տ. Հովհաննես քհն. Մարությանին, որը այս տարեշրջանում ուսանողության համար եղավ սիրելի դաստիարակ ու հայր և ճեմարանի ղեկավարման դժվարին գործը կարողացավ հաջողությամբ հասցնել իր ավարտին: Նա սրտագին մաղթանքներ է ուղղում նմանապես հոգեվոր ճեմարանի դասախոսներին, որոնք ջանք չխնայեցին կրթելու համար ուսանողների միտքն ու հոգին՝ միաժամանակ հանդիսանալով նրանց խորհրդատուները:

Ապա «Հոգևոր ճեմարանը 1971—1972 ու. տարեշրջանում» հաշվետու զեկուցումով հանդես է գալիս հոգևոր ճեմարանի տեսուչ տ. Հովհաննես քհն. Մարությանը:

«Վեհափառ Տեր և հարգարժան հանդիսականներ:

Ս. Էջմիածնի հոգևոր ճեմարանը բոլորեց իր 1971—72 ուսումնական տարեշրջանը: Էջմիածնի դպրոցը, սուրբ Գրիգոր Լուսավորչի օրերից և սուրբ Մեսրոպ Մաշտոցյան շրջանից սկսած՝ դարից դար այս նվիրական սրբավայրում, որպես ջան, միշտ բուցավառվել է ու տվել մեր եկեղեցուն ու ժողովրդին հավատքի, մտքի, նվիրումի ուստապահ զինվորյալ սերունդներ, որոնք հայ եկեղեցու և մեր ժողովրդի մշակույթի ջանք փոխանցել են սերնդից սերունդ և հասցրել մեզ:

Մեզ համար պատասխանատու ու ծանր պարտականություն էր մեր ուսերի վրա վերցնել ս. Էջմիածնի հոգևոր ճեմարանի տեսչության պաշտոնը: Բայց մենք աշխատեցինք մեր ուժերի ներածին չափով արդարացնել մեզ վստահված գործը:

Էջմիածնի այս ս. կամուրների տակ մեր կատարած աշխատանքները աստվածահաճո և հոգեկան մխիթարություն պատճառող մի տքնաջան մաքառում է՝ կերտելու համար հոգիներ, որոնք իրենց անձն են նվիրաբերելու եկեղեցու սեղանների առաջ:

Հոգևոր ճեմարանի սաները:

Ս. Էջմիածնի հոգևոր ճեմարանը ուսումնական տարվա սկզբին ուներ 41 ուսանողներ, որոնցից 20-ը նախկին ուսանողներն էին: Այսօր ճեմարանում սովորում են 34 սաներ: 7 ուսանողներ ճեմարանից հեռացել կամ հեռացվել են այլ և այլ պատճառներով:

Հետ դասարանների՝ ուսանողների բաշխումը ունի հետևյալ պատկերը.

- Բ լսարան 5 սարկավագ
- Ա լսարան 9 ուրարակիր
- Գ դասարան 7 ուսանող
- Բ դասարան 6 ուսանող
- Ա դասարան 7 ուսանող

Հոգևոր ճեմարանի ուսանողներից 12-ը եկել են սիլուրքի տարբեր թեմերից:

Այս տարի չունեցանք ավարտական՝ Գ լսարան: Հուսով ենք, որ առաջիկա ուսումնական տարում դասարանների թիվը կդառնա դարձյալ վեց:

Դասախոսական կազմը:

Ուսումնա-դաստիարակչական աշխատանքները հոգևոր ճեմարանում ավելի լավ կազմակերպելու համար, Վեհափառ Հայրապետի հավանությամբ, այս տարի դասախոսական կազմի մեջ տեղի ունեցավ որոշ փոփոխություն:

Հոգևոր ճեմարանի դասախոսական կազմի գլուխ կանգնած է ազգիս Վեհափառ Հայրապետը:

Հոգևոր ճեմարանի դասախոսական կազմը այս տարի ևս իր կարելին արեց մեր սաների մտավոր, հոգևոր և ֆիզիկական դաստիարակության համար:

Հոգևոր ճեմարանի տեսչությունը վշտով նշում է, որ այս տարի, հունվար ամսին, կորցրեցինք մեր ավագագույն դասախոս երջանկահիշատակ տ. Հայկազուն արքեպիսկոպոս Արքահամայնին:

Այս տարի երկարատև հիվանդության պատճառով ճեմարանի հայրենագիտության ավագ դասախոս պրն. Կամսար Ավետիսյանը նոյեմբեր ամսից չկարողացավ դասավանդել: Նա արդեն ապաքինվում է և հույս ունենք, որ հաջորդ ուսումնական տարում կվերադառնա աշխատանքի:

Այս ուսումնական տարվա սկզբից մեզ մոտ հյուրաբար գտնվող Երուսաղեմի միաբաններից հայր Աղան Բալիոզյանը և Վենետիկի Մխիթարյան միաբաններից հայր Եփրեմ Տեր-Ղազարյանը՝ հունվար ամսից, իրենց կրոնագիտական առարկաների որակյալ դասավանդություններով օգտակար են դան մեր սաներին: Հոգևոր ճեմարանի տեսչությունը, ի թիվս ճեմարանի դասախոսների, իր շնորհակալությունն է հայտնում նրանց և մաղթում կյանքում նորանոր հաջողություններ:

Այս ուսումնական տարվա հոգևոր ճեմարանի դասախոսական կազմը հետևյալն է..

Վեհափառ Հայրապետ, Գևորգ վրդ. Մեղայրյան, Աղան վրդ. Բալիոզյան, Եփրեմ վրդ. Տեր-Ղազարյան, Մամիս արևելա Գալստյան, տ. Հովհաննես քհն. Մարության, պրն. Արթուր Հատիտյան, պրն. Պարգեվ Ծաֆրազյան, պրն. Գրիգոր Գյուլյան, պրն. Սամվել Անթուրյան, պրն. Կամսար Ավետիսյան, պրն. Խորեն Մելիսանեջյան, պրն. Արամ Սահակյան, պրն. Երվանդ Մելքոնյան, պրն. Սարգիս Իլենեջյան, պրն. Խաչատուր Ներսեսյան, պրն. Բարսեղ Թաշճյան, պրն. Հարություն Սիմոնյան:

Այս ցանկին կարելի է ավելացնել պրն. Թադևոս Ասմարյանի և տիկ. Ռոզա Գալաջյանի անունները, որոնք բարեխղճորեն շաքաթը 2 օր եկան ճեմարան, առաջինը՝ դաշնամուրի, երկրորդը՝ մաքենագրության դասեր տալու որոշ ուսանողների:

Այս տարի տեսչի օգնական-դաստիարակներ էին պրն. Բարսեղ Թաշճյանը, բարեշնորհ Կտրին արկ. Ներսիսյանը, Ժիրայր արկ. Սիմոնյանը և Տրդատ արկ. Ծավլյանը: Հակառակ իրենց անփորձությանը, մեր դաստիարակ սարկավագները չորսն էլ տեսչի հետ ձեռք-ձեռքի տված՝ իրենց կարելին արեցին ճեմարանի կարգապահությունը բարձր պահելու համար:

Ռուտմական կյանք:

Հոգևոր ճեմարանի առօրյա կյանքը եղել է նույնը. ժամը 7-ին արթնանալ, մարզանք, առավոտյան ժամերգություն, նախաճաշ, դասեր մինչև 14.30, ապա ճաշ, հանգստյան ժամեր, երեկոյան ժամերգություն, սերտոդություն, ընթերց, դարձյալ սերտոդություն և գիշերվա ժամը 10-ին՝ անկողին:

Մարզական կյանքը, հակառակ հատուկ խաղադաշտի քացակալության, այս տարի նույնպես շարունակվեց հոգևոր ճեմարանում: Մեր սաները ունեցել են բասկետբոլի և վոլեյբոլի ընկերական հանդիպումներ հարեվան դպրոցների աշակերտների հետ: Իսկ ձմռան ամիսներին անց է կացվել սեռանի թենիսի միջճեմարանական մրցում:

Հույս ունենք, Վեհափառ Տեր, որ մյուս տարի պիտի ունենանք մեր սեփական դաշտը:

Ռուտմական կյանքի հաջող կազմակերպումը առաջին պայմաններից մեկն է հոգեվոր ճեմարանի սաներին գիտելիքներով զինելու համար: Ամբողջ տարին դասերը շարունակվել են կանոնավոր կերպով: Հիվանդության և այլ հարգելի պատճառներով ժամանակավորապես քացակալած դասախոսների ժամերը բաշխվել են այլ դասախոսների վրա՝ դասացուցակի փոփոխումով:

Մեր նպատակն է եղել, մեր սաներին ոչ միայն գիտելիքներ տալ, այլ նաև կերտել նրանց հոգին: Ամեն մի ուսանող եղել է մեզ համար փակ մի աշխարհ, աշխատել ենք մեր ուժերի ներածին չափով կարդալ նրանց հոգին, ճանաչել ու քաջալերել նրանց նախափորությունները, շեշտը միշտ դնել ինքնուրույն, անկաշկանդ զարգացման վրա: Աշխատել ենք սովորեցնել նրանց ուսումնական կյանքի դժվարությունները հաղթահարելու ուղիները, որպեսզի մեր սաները գիտակցեն իրենց կյանքի նպատակը: Իսկ նպատակի պարզությունը օգնում է ուսանողին և թոփաք տալիս նրա աշխատանքին, որով և ամեն մի խոչընդոտ հեշտությամբ և սիրով հաղթահարվում է:

Ծրագրով նախատեսված դասավանդությունների հետ միաժամանակ, ուսանողների գիտական ու կրթական մակարդակը բարձրացնելու համար, քացի մեր հիմնական դասախոսների ուսումնա-դաստիարակչական աշխատանքներից, հոգևոր ճեմարանի տեսչությունը ամենօրյա հետևողական աշխատանք է տարել: Այս նպատակով էլ Հայոց Հայրապետը համարյա երկու շաբաթը մեկ բոլոր ուսանողներին իր շուրջը հավաքելով՝ իր հայրական, կրոնաշունչ, բարոյական խրատներն է տվել ու զրուցել նրանց հետ:

Հոգևոր ճեմարանի հարկի տակ այս տարի տեղի են ունեցել հետևյալ զեկուցումները, հանդիպությունները և հանդիպումները.

1. «Եզրիպտահայ գաղութը անցյալում և այսօր».

քանախոս՝ Ներսես վրդ. Փապուշյան:

2. 5 շրջանավարտ սարկավագների ավարտաճառերի քանավոր պաշտպանությունը:

3. Ընդունելություն ի պատիվ Հ. Բ. Ը. Մ. նախագահ Ալեքս Մանուկյանի և նրան ուղեկցող անձանց:

4. «Տարոն գավառի ժողովրդական երգեր».

տիկ. Արմինե Գևոնյանի կատարմամբ:

5. Ռումին օրթոդոքս եկեղեցու քահանա և հայրաքանության դասախոս պրոֆ. հայր Կոմանի չորս քանախոսությունները:

6. Կալկաթայի Մարդասիրական ճեմարանի հիմնադրման 150-ամյակին նվիրված երեկո. զեկուցող՝ Գերագույն հոգևոր խորհրդի անդամ պրն. Հ. Թոփուշյան:

7. «Մայր Աթոռի և Կիլիկյան Աթոռի հարաբերությունները».

զեկուցող՝ պրն. Արթուր Հատիռյան:

8. 1971 թ. դեկտեմբերի 31-ին Նոր տարվա տոնակատարությունը:

9. Հանդիպում Եկեղեցիների համաշխարհային խորհրդի գլխավոր քարտուղար ղուկտ. Էմեն Բլեյկի հետ:

10. Ուղեղի գործունեության մասին երկու զեկուցում.

զեկուցող՝ պրոֆ. Սուրեն Զոհրապյան:

11. Վարդանանց հերոսամարտի տոնակատարությունը.

զեկուցող՝ պրն. Երվանդ Մելքոնյան:

12. «Ներսես Ծնորհալի».

քանախոս՝ պրն. Նիկողայոս Թահմիզյան:

Ծնորհալու երգերը կատարեցին ՍՍՀՄ ժողովրդական արտիստուհի Գոհար Գասպարյանը և ծանոթ երգիչ Գևորգ Եղիազարյանը:

13. Գրական-գեղարվեստական երեկո՝ հոգևոր ճեմարանի ուսանողների ուժերով:

14. «Երուսաղեմի կրոնական, մշակութային և կրթական կյանքը».

քանախոս՝ Ադան վրդ. Բալիոզյան:

15. Մոզական լապտերով հին վանքերի լուսանկարների ցուցադրում.

ցուցադրող՝ կենսաբան և լեզվաբան

Վիլի Օհանջանյան:

16. Ռումին օրթոդոքս եկեղեցու բարձրաստիճան հյուրերի ընդունելություն: Կազմակերպում կրոնական նյութերի շուրջ երկու քանախոսությունների: Բանախոս՝ արժանապատիվ պրոֆ. Եմեն Բրանիշտե:

Ծոտով հոգևոր ճեմարան կայցելեն Ն. Ս. Պողոս Զ Պապի ներկայացուցիչները՝

կարդինալ ժամ Վիլլերանդսի գլխավորությամբ:

Հոգևոր ճեմարանի տեսչությունը ուրախ է հայտնելու, որ ճեմարանի «Տաթև» պարբերականը շարունակվեց լույս տեսնել քարեշենի: Սամվել սրկ. Պետրոսյանի խմբագրությամբ: Ուրախությամբ պետք է նշել, որ «Տաթև» պարբերականը ստեղծագործելու նոր եռանդ ու աշխատելու բարի նախաձեռն առաջացրեց ուսանողների մեջ:

Այս տարի հոգևոր ճեմարանում կազմակերպվեց «Զվարթնոց» նվագախումբը՝ տ. Մասիս արքեպիսկոպոսի ղեկավարությամբ: Նվագախումբը բազմաթիվ անգամներ ճեմարանի հարկի տակ իր ելույթներով խանդավառել է ունկնդիրներին: Խումբը ելույթ է ունեցել հաս Էջմիածնի քաղաքային մշակույթի պալատում:

Ե՛վ «Տաթև» պարբերականի խմբագիր Սամվել սրկ. Պետրոսյանը, և՛ «Զվարթնոց» նվագախմբի ղեկավար Մասիս արքեպիսկոպոսն ու նրանց աջակիցները արժանի են գովասանքի և խրախուսանքի: Ցանկանում ենք նրանց նորանոր հաջողություններ: Հոգևոր ճեմարանի սաները անխտիր աժնե շարքս կհնոնկարներ են դիտել Էջմիածնի քաղաքային կինոթատրոնում: Հաճախ կազմակերպել ենք թատերական ներկայացումների դիտումներ և երաժշտական այլևայլ համերգների ունկնդրություն Նրեվան քաղաքում:

Հոգևոր ճեմարանի գրադարանը գործել է անխափան: Գրադարանի վարիչ պրն. Տաճատ Վարդանյանը այս տարի բարելավում է կատարել է գրադարանային ֆոնդի հաշվառում: Կատարվել է նաև հնատիպ և նոր հրատարակված գրքերի վերագնահատում:

Ամենայն Հայոց Հայրապետի հոգատարությունը մեծ է ուսանողների հանդեպ: Այս բանի արդյունքն է՝ ճեմարանի և միաբանության համար ստեղծված հիվանդանոցը: Նոր հիվանդանոցը գտնվում է ուսանողների ապագա ննջարաններին անմիջապես կից՝ արդիական բոլոր հարմարություններով: Ունենք մնայուն բժիշկ և բուժակ: Բժիշկ պրն. Ֆելիքս Գրիգորյանը և բուժակ պրն. Ալեքսանդր Ավանյանը ամենօրյա հոգատարություն են ցուցաբերում ուսանողների հանդեպ: Ծեմարանի սաների առողջական վիճակը եղել է գոհացուցիչ: Լուրջ հիվանդություններ չեն եղել:

Երկար տարիներից ի վեր ճեմարանի սաների քաղաքներ էր ունենալ ընթերցասրահ և հեռուստացույցի համար առանձին սենյակ: Ծեմարանի տեսչությունը կարողացավ ուսանողների ցանկությանը գոհացում տալ: Այսօր մեր սաները ամենօրյա արտա-

դասարանական ընթերցանությունների համար ունեն հարմարավետ սենյակ, ուր դրվում են ամենօրյա նոր օրաթերթեր, ամսաթերթեր: Միևնույն սենյակում տեսչության թույլտվությամբ սաները գիշերները դիտում են հեռաքրքրական և օգտավետ հաղորդումներ:

Հոգևոր ճեմարանը այս տարի հեղուկացրեց ստացավ նոր գրասեղաններ, աթոռներ, պահարաններ, որոնք ավելի հարմարավետ են ուսանողների և դասախոսների համար: Այս բոլորը հոգեպես ուրախացնում է մեզ:

Այս տարի հոգևոր ճեմարանի ուսանողությունը խիստ ձմռան և անքարենապատ եղանակների թերուժով չկարողացավ մեկնել միօրյա պտույտների:

Ծուռով, հունիսի 12-ին, հոգևոր ճեմարանի ուսանողությունը և դասախոսական կազմը կմեկնեն չորսօրյա պտույտ: Ծրագրված է այցելել Լենինականի մոտակա Հատիճա և Մարմաշենի վանքերը, Կիրովականով անցնել Օձուն վանքը, ապա Ալավերդի, այնուհետև՝ Սանահին և Հաղպատ վանքերը և ապա վերադարձ Սևանով դեպի Մայր Աթոռ: Վեհափառ Հայրապետի կարգադրությամբ տարվում են համապատասխան աշխատանքներ՝ պտույտը կազմակերպված և հեռաքրքրական անցկացնելու համար:

Հոգևոր ճեմարանը այս տարի ևս տվեց իր հոգևոր հունձը: Բ լսարանի 5 սաներ ցանկություն հայտնեցին սարկալագ ձեռնադրվելու, և նրանք իրենց ուխտը կատարեցին ս. Ստեփաննոսի տոնին՝ ձեռնադրվելով գեր. տ. Հուսիկ եպիսկոպոս Սանթրոսյանի կողմից: Ուրարակիր եղան Ա լսարանի 9 սաներ, և դպրության 4 աստիճաններ ստացան Գ դասարանի 7 սաներ: Ծեմարանի տեսչությունը և դասախոսական կազմը արտանց ուրախանում են և հույս ունեն, որ նրանք շուտով կդառնան եկեղեցու սպասավորներ՝ իրենց կյանքը կապելով այս հաստատությանը:

Հոգևոր ճեմարանի տեսչությունը խոստովանում է, որ հոգևոր ճեմարանում ուսումնա-դաստիարակչական աշխատանքը անթերի չի եղել: Դաստիարակության ճանապարհին եղած թերությունները վերացնելը մեզանից՝ յուրաքանչյուրիցս երկարատև և համատ աշխատանք է պահանջում: Դեռևս ցածր մակարդակի վրա է Ա և Բ դասարանների ուսանողների կարգապահությունը:

Միևնույն սաներ, այսօր պատմության գիրկն է անցնում ձեր պատանեկան կյանքի ամենագեղեցիկ տարիներից մեկը: Իմացեք և արժեքավորեք ձեր ուսման տարիները: Ծուռով ձեր ուսանողական կյանքը կդառնա հուշ, իսկ անցյալի օրերը ձեր մեջ կարթնացնեն գեղեցիկ երազներ: Օգտվեցեք առի-

թից և յուրաքանչյուր օր մի նոր բան ավելացրեք ձեր գիտելիքների վրա: Ձեր հոգին լցրեք վեճ գաղափարներով, եղեք ազնիվ, աշխատասեր, բարի և հոգով՝ լուսավոր: Ունեցեք երազ և այդ երազի իրականացման ճանապարհին՝ ամեն մի խոչընդոտ հաղթահարելու կամք և արիություն: Ուսանողի ճանապարհը փշոտ է, բայց նպատակը՝ ազնիվ և հոգեպարար: Ձեզ է նայում հայ ժողովուրդը, ձեզ են նայում Ամենայն Հայոց Հայրապետն ու ձեր հարազատները: Ամեն օր քննիս մաքուր խղճով քննեք ձեր կատարած բարի, աստվածահաճո գործերի համար: Գուցե ձեր մեջ կլինեն վեճ-տացածներ: Գործադրված պատիժները, ինչպես նաև հանդիմանությունները, քաջալերանքները և խրախուսանքները եղել են ձեր հոգու, ձեր նկարագրի կերտման համար: Կիրառված ամեն մի մանկավարժական մեթոդ հետապնդել է միմիայն մեկ նպատակ. այն է՝ չզղջալ ձեզ նման սերունդ դաստիարակելու համար: Մեր լավը տալով ձեզ, ապրենք ձեզանով, հարատենենք՝ փոխանցվելով և քաշվելով ձեզանով ուրիշներին, և դուք էլ հետագայում մեզ նման ձեր հերթին: Ձեր առաջ է գտնվում ձեր ապագան, նվաճեցեք այդ դժվար, բայց վեճ

բարձունքը: Մաղթում ենք ձեզ քաջատուջություն և արձակուրդի բարի վայելում:

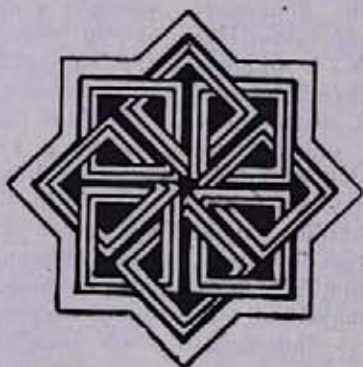
Համատոտ այս հաշվետվությունից հետո, թույլ տվեք, Վեհափառ Տեք, հոգևոր ճեմարանի դասախոսական կազմի և ուսանողության կողմից համբուրել Ձերդ Սրբության Աջը՝ մաղթելով Ձեզ բեղմնավոր գործունեության երկար տարիներ հայ եկեղեցու հետագա պայծառության համար:

Այնուհետև տ. Հովհաննես քհն. Մարությանը կարդում է հոգևոր ճեմարանի այն առաջադեմ ուսանողների անունները, որոնք սույն ուսումնական տարում ուսման, վարքի, մարմնամարզության և այլ ասպարեզներում արժանի են համարվել մրցանակի: Նրանք գալիս և աջահամբուրյով Վեհափառ Հայրապետից ստանում են իրենց նվերները:

Մրցանակաբաշխությունից հետո Վեհափառ Հայրապետը շնորհավորանքի և օրհնության խոսք է ասում՝ ուղղված հոգևոր ճեմարանի տեսուչ տ. Հովհաննես քհն. Մարությանին, ինչպես նաև դասախոսական կազմին, նրանց կատարած աստվածահաճո և հայրենաճակեր գործի համար:

Վեհափառ Հայրապետը շնորհավորանքի և օրհնության խոսք է ուղղում նաև ուսանողներին:

Ամալերջի սույն հանդեսը փակվում է Տեղումական աղոթքով:

ՈՍԿԱՆՅԱՆ ԱՍՏՎԱԾԱՇՆԻ ՏԻՏՂՈՍԱԹԵՐԹԸ

(1666 թ., Ամատեղում)